

СТАНОВИЩЕ

от доцент д-р Борис Владимиров Велчев по конкурса за заемане на академичната длъжност „професор” по право -3.6. /наказателно право/

Конкурсът за професор по наказателно право е обявен в Държавен вестник брой 100 от 2011 година. Единствен участник в него е доц. д-р Пламен Александров Панайотов.

В конкурса кандидатът участва с една монография и единадесет статии. Монографията е посветена на наказателното право на ЕС и българското наказателно право. Статиите на свой ред се отнасят както до въпроси на съответствието на българското наказателно право с наказателното право на ЕС, така и до актуални проблеми на данъчните и акцизните престъпления. Всички от представените за оценка трудове са били създадени след избирането на Пламен Панайотов за доцент в ЮФ.

Кандидатът е един от най-утвърдените и авторитетни представители на българската наказателноправна наука. Преминал през всички етапи на академичното развитие, той натрупа и огромен практически опит и като народен представител и като вицепремиер, отговарящ за силовите ведомства. С негово участие беше разработена и изпълнена Национална стратегия за противодействие на престъпността, Мерки за гарантиране на сигурността и спокойствието на българските граждани, както и Национална концепция за реформа на наказателното правораздаване.

Представеният труд на колегата Панайотов има уникален характер. То е първото монографично изследване в България на наказателното право на ЕС. Дори само ясното разграничение между понятията „наказателно право на ЕС” и „европейско наказателно право” би било достатъчен научен принос. Същевременно, трудът изобилства и с други научни приноси.

Основно място сред тях заема изясняването на компетентността на ЕС в областта на наказателното право. Възможността за хармонизиране на националното и европейското наказателно законодателство не само чрез сближаване, а и чрез директно унифициране посредством регламентите, е важен сигнал към българския законодател.

Сериозно научно постижение на доц. Панайотов е в систематизацията на всички области в развитието на наказателното право на ЕС. Открити са ясни стандарти, които следва да бъдат възпроизведени и в българското законодателство в петнадесет наказателноправни направления. Анализирани са в детайли българското

законодателство и са отбелязани проблемните му елементи, което представляват предизвикателство пред хармонизацията.

Избраният подход на анализ на първичното и вторично наказателно законодателство на ЕС, грижливото им сравнение с българската уредба, анализът на релевантната практика на Съда на ЕС и на практиката на ВКС по посочените „европрестъпления“ са позволили на кандидата да направи обосновани и полезни предложения за промяна в българското наказателно законодателство.

Изключително съществен за мен принос е в изясняването на процеса на европеизиране на българското наказателно право в неговите две основни направления на сближаване – възприемането на общите европейски стандарти от страна на националните наказателни законодателства, но и обратната тенденция за въздействие на националните правни системи върху наказателното право на ЕС.

Трудът на доц. Панайотов има не само важна теоретична стойност. Той не само очертава отговорностите на правителството и НС за пълноценно хармонизиране на националното наказателно право с това на ЕС и дава насоките и методите за това. Трудът е не само повод да се замислим, кога най-сетне в нашите учебни планове ще започне да се изучава наказателното право на ЕС. Той е и ценно помагало за практикуващите юристи за преценка на правните последици от противоречията между националната правна уредба и тази в ЕС.

Високата ми оценка за монографичната работа на доц. Панайотов изцяло се отнася и до представените за анализ статии. Тези от тях, които имат отношение към темата на хабилитационния труд поставят верен акцент върху проблемни области, които би следвало да бъдат във фокуса на внимание на ЕК в контекста на действащия механизъм за сътрудничество и проверка. Ако напредъкът на Р България трябва да бъде оценяван през призмата на нейното членство в ЕС, няма по-добър критерий за това от посочените „европрестъпления“. Що се отнася до статиите, посветени на данъчните и акцизните престъпления, те са само потвърждение на дълбокото познание на автора за всички аспекти на финансовата престъпност и продължение на научните му търсения.

Цялостната работа на доц. Панайотов и в областта на теорията, и в преподаването, и в законодателството и в наблюдението над отделни елементи от правоприлагането като вицепремиер, се отличават с изключителна задълбоченост, убедителност и професионализъм. Уникалната му ерудиция, тънкото му познание на всички елементи на наказателното право, блестящият му правен език и способността му

да се ориентира към най-трудните за научен анализ теми, заслужено го поставят сред най-уважаваните пеналисти у нас.

Цялата му творческа и професионална биография, както и представеният хабилитационен труд напълно отговарят на най-високите научни стандарти и на изискванията на закона за заемане на длъжността „професор”. Това ме кара настойчиво да препоръчам на научното жури да вземе решение да предложи доц. д-р Пламен Панайотов да бъде избран за професор по обявения от СУ „Св. Климент Охридски” конкурс по професионално направление 3.6 /наказателно право/.

13.03.2011 г.

доц. д-р Борис Владимиров Велчев
член на научното жури